PAŃSTWOWA OPERA
I FILHARMONIA BAŁTYCKA W GDAŃSKU
Gdańsk - Wrzeszcz, Al. Zwycięstwa Nr 15

Dyrektor:
TADEUSZ RYBOWSKI

Kierownik Artystyczny:
dr ZYGMUNT LATOSZEWSKI

GIOACCHINO ROSSINI

CYRULIK SEWILSKI

OPERA KOMICZNA W 2 AKTACH (w 4 obrazach)

II. AKT. BARTOLO – J. GDANIEC, DON BASILIO – J. PODSIADŁY

Streszczenie akcji scenicznej

I.

Hrabia Almaviva, bogaty panek hiszpański ujrzał podczas przechadzki na Prado, piękną nieznajomą. Oczarowany wdziękiem i urodą młodej damy postanowił poznać ją i złożyć u jej stóp wyrazy swego uwielbienia. Niestety! Traf zarządził, iż nieznana wybranka jego serca znikła nagle w przechadzającym się tłumie.

Zrozpaczony Almaviva rozpoczął usilne poszukiwania, aby odnaleźć utracony skarb. Starania te uwieńczone zostały po półrocznych trudach, pomyślnym rezultatem...

Oto dowiedział się, że piękna nieznajoma ma na imię Rozyna, mieszka w Sewilii i jest żoną doktora Bartolo.

W tym momencie rozpoczyna się akcja I obrazu „Cyrulika Sewilskiego".

Znajdujemy się w Sewilii. Jest jasna, księżycowa noc. Przed domem doktora Bartolo zbierają się zamaskowane postacie, a przewodzi im Fiorello, zaufany Hrabiego. To muzycy, którzy mają wtórować zakochanemu Almavivie do serenady, jaką chce wzruszyć serce Rozyny. Niestety ani gorące słowa, ani pełna namiętności muzyka, nie przedarły się przez zamknięte okna, drzwi i szczelne żeluzje, do osoby dla której były przeznaczone.

Zrozpaczony Hrabia opłaciwszy muzykantów rezygnuje z dalszych usiłowań.

Zjawia się nieoczekiwany ratunek, a przynosi go Figaro, dawny służący hrabiego, obecnie cyrulik, kpiarz, poeta i jak sam o sobie mówi, „wyższy ponad bieg wydarzeń", chwalony przez jednych, ganiony przez drugich, cieszący się dobrą chwilą, znoszący z hartem złą, drwiący sobie z głupoty, stawiający czoło złości, śmiejący się z własnej nędzy. Zręczny cyrulik gotów jest na nowo służyć jego ekscelensji. Objaśnia dawnego chlebodawcę, iż Rozyna nie jest żoną Bartolo, lecz jego wychowanicą. Podejmuje się pomóc hrabiemu za sowitą nagrodą w zdobyciu serca dziewczyny. Zachęca namiętnego kochanka do zaśpiewania jeszcze jednej serenady, która tym razem zostanie usłyszana. Rozyna odpowie mu, zdradzając chęć osobistego poznania. Figaro doradza by hrabia w przebraniu jako pijany żołnierz, udał się do domu Bartola. Hrabia zgadza się na projekty Figara zastrzegając sobie incognito. Odtąd będzie występował pod przybranym imieniem Lindora.

GIOACCHINO ROSSINI

CYRULIK SEWILSKI

Opera komiczna w 2-ch aktach (4 obrazach)

LIBRETTO CESARE STERBINI WEDŁUG KOMEDII BEAUMARCHAIS

OSOBY:

Rozyna	– ~~DANUTA ZIMNA~~ Bogna Sokorska-Szorszeń
Berta	– KINGA BRÓDKÓWNA MARIA WORONIECKA ✓ Borowska
Hrabia Almaviva	– FRANCISZEK KOKOT Cejrowski
Figaro	– EUGENIUSZ BANASZCZYK ✓ J. Skulski KAZIMIERZ SANDURSKI
Doktor Bartolo	– LECH BIAŁACHOWSKI JAN GDANIEC ✓ Gdaniec
Don Basilio	– JERZY PODSIADŁY Podsiadły
Fiorello	– WACŁAW PRABUCKI PAWEŁ TRZEBIATOWSKI ✓
Oficer	– LECH STACHOWSKI ✓ GRZESŁAW WIELIKANIEC Lewandowski

NOTARIUSZ, MUZYKANCI, ŻOŁNIERZE, LUD.

Inscenizacja i reżyseria
HUGON MORYCIŃSKI

Kierownictwo muzyczne
KAZIMIERZ WIŁKOMIRSKI

Dekoracje i kostiumy
JÓZEF KASARAB

Dyrygent
JERZY MICHALAK G. Sutt

Asystent reżysera
RYSZARD SLEZAK

Kierownik wokalny
STEFAN BELINA–SKUPIEWSKI

Kierownik chóru
LEON SNARSKI
Jakubowski

ORKIESTRA I CHÓR MĘSKI PAŃSTWOWEJ OPERY I FILHARMONII BAŁTYCKIEJ

OBSADA DZISIEJSZEGO PRZEDSTAWIENIA OGŁOSZONA NA TABLICY W HALLU.

II.

Drugi obraz opery rozgrywa się w domu doktora Bartolo. Jego wychowanica, młoda, piękna Rozyna żyje w ustawicznej trwodze. Bartolo nietylko zamierza zdobyć jej pieniądze, ale również i rękę. Małżeństwo to napawa ją wstrętem. W młodym nieznajomym, który wyznał jej miłość piękną serenadą i odrazu pozyskał jej wzajemność, widzi jedyną nadzieję ratunku. Pisze więc do niego list i szuka możliwości, aby go mu doręczyć. W samą porę przychodzi z pomocą Rozynie Figaro. Jest to chwila ostateczna, gdyż Bartolo zwierza się don Basilio, nauczycielowi muzyki, iż jeszcze dzisiaj postanowił poślubić Rozynę. Figaro podejmuje się dostarczyć liścik Rozyny hrabiemu i zapewnia Rozynę o jego gorących uczuciach.

Tymczasem Almaviva zgodnie z powziętym postanowieniem przybywa do Bartolo w przebraniu i udając pijanego żołnierza domaga się kwatery. W czasie ostrej sprzeczki daje niepostrzeżenie poznać się Rozynie i podrzuca jej list. Ujrzawszy to Bartolo domaga się aby Rozyna natychmiast dała mu do przeczytania otrzymany bilecik.

Sprytna dziewczyna zręcznym manewrem zamienia bilecik miłosny na spis bielizny oddanej do prania.

W tym momencie w sukurs doktorowi przybywa Basilio, a Lindorowi Figaro. Awantura narasta, tak dalece, iż zainteresowała oddział wojska przechodzący obok domu doktora. Bartolo chcąc jak najszybciej pozbyć się pijanego żołdaka, oskarża go przed dowodzącym oficerem i prosi o interwencję.

Niestety nie mógł tego przewidzieć, że dokument okazany przez zamaskowanego hrabiego, cały oddział postawi na baczność przed nieznanym mu przeciwnikiem. Zdumienie wszystkich domowników, a zwłaszcza pana domu osiąga szczyt.

III.

Obraz trzeci rozpoczyna Berta, rezydująca gospodyni doktora Bartolo. W dowcipnej arii ubolewa ona nad losem kobiety, której podeszły wiek odbiera urodę życia. Śpiewając przygotowuje wraz ze służbą pokój do mającej się odbyć lekcji śpiewu. Bartolo pełen niepokoju z powodu niefortunnej wizyty pijanego wojaka oczekuje Basilia.

Zamiast niego przybywa Almaviva, tym razem w przebraniu bakałarza i zawiadamia doktora, iż został tu przysłany przez chorego don Basilla dla odbycia lekcji śpiewu z Rozyną. Aby nie budzić swoją osobą podejrzeń, rzekomy don Alonzo wręcza doktorowi liścik miłosny, który otrzymał od Rozyny.

Fakt ten całkowicie uśpił obawy zazdrośnika, a zakochanemu młodzieńcowi pozwolił ponownie spotkać się z wybranką serca i powiadomić ją, iż o północy zjawi się z rejentem, aby przeszkodzić doktorowi w zawarciu z Rozyną związku małżeńskiego. Chodzi tylko o zdobycie klucza od drzwi balkonowych. To zadanie szczęśliwie rozwiązuje Figaro. Przybycie don Basilia zdawało się całkowicie pokrzyżować plany hrabiego. Lecz i w tym wypadku szczęście w postaci potężnej kiesy złota wręczonej chciwemu Basilio, położyło kres niepewnej sytuacji.

Prawdziwe nieszczęście zdarzyło się dopiero w czasie golenia Bartolo. Figaro chcąc ułatwić możność porozumienia się zakochanym, udaje iż wpadło mu coś do oka i podbiega do okna, prosząc doktora o pomoc.

Hrabia korzysta z dogodnej sposobności i objaśnia Rozynę o swych zamiarach i przebraniu.

Wyznanie to usłyszał Bartolo i w szale zazdrości rzuca się na hrabiego.

Ogólne zamieszanie likwiduje Figaro, ułatwiając swemu panu ucieczkę.

IV.

O północy gdy minęła gwałtowna burza, Almavivo i Figaro zgodnie z zapowiedzią wkradają się przez balkon do Rozyny.

Nieszczęsna dziewczyna wprowadzona w błąd przez Bartola ani chce spojrzeć na mniemanego Lindora, widząc w nim zdradzieckiego pośrednika hrabiego. Dopiero namiętne wyznanie hrabiego, że to on właśnie jest Almaviva i pragnie ją pojąć za żonę, kładzie kres chwilowym powikłaniom.

Dalszy ciąg akcji to zawarcie ich związku małżeńskiego wobec rejenta i dwóch świadków Figara i Basilia oraz całkowita przegrana doktora Bartolo, który mimo swej chytrości nie zdołał przeszkodzić zakochanej parze. Radość dwojga młodych małżonków udziela się wszystkim domownikom.

GZP. Gd. zam. 619 — 5.000 K-8-183-VI

II. AKT. SCENA – CYRULIK SEWILSKI

CENA ZŁ 1.50